

ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา

The Need of Prisoners in Education Management in Songkhla Central Jail

บุญส่ง ทองเอียง

พระครูวินัยธรวุฒิชัย ชัยวุฒิโต (เพชรทองมา)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราช

Boonsong Thongiang

PhrakhruvinaithornWutthichai Chayawuddho (Pettongma)

Mahamakut Buddhist University sithammasokkaraj campus Thailand

E-mail:wattchai.pet@mbu.ac.th

วันที่รับบทความ: 12 มิถุนายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 2 กรกฎาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 3 กรกฎาคม 2567

Received: June 12, 2024; Revised: July 2, 2024; Accepted: July 3, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลาของผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดีต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสงขลา จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าเอฟ (F – test)

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังคำนึงถึงการจัดการศึกษาในเรือนจำกลางสงขลา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ระบุตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการลงโทษ และประเภทของคดี เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้านที่พบว่าด้านการเรียนรู้แบบอิสระ ด้านอาชีพศึกษา ด้านการเรียนรู้ตามแบบแผน และด้านธรรมศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบผู้ต้องขังมีความกังวลต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ระยะเวลาการลงโทษ และประเภทคดีไม่แตกต่างกัน และอายุแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ข้อเสนอแนะ พบว่า ขาดการจัดหลักสูตร ขาดข้อมูลการศึกษา เครื่องมือการศึกษาไม่ทันสมัย ขาดนักโทษเพื่อศึกษาธรรมศึกษาและใช้เวลาไม่เพียงพอ แนวทางแก้ไขปัญหาคือ จัดให้มีหมวดอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น จัดให้มีเครื่องมือในการศึกษา จัดให้มีนักวิชาการฝึกอบรมพิธีกรรมของแต่ละศาสนาแก่ผู้ต้องขังอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีครู อาจารย์ที่มีประสบการณ์ การสอนอย่างเคร่งครัด

คำสำคัญ : ความต้องการ; ผู้ต้องขัง; การจัดการศึกษาในเรือนจำ

Abstract

The objectives of this thematic paper were 1) to study the needs of prisoners were concerned about educational management in Songkhla central jail 2) to compare the need were concerned about educational management in Songkhla central jail of the prisoners according to differentiation of age, degree of education, period of punishment, and types of cases 3) to study of suggestions were concerned problems and the way to solve the problems in educational management in Songkhla central jail. The samples for this study composed of the prisoners in songkhla central jail at the number of 291 persons, The data collective instrument was questionnaire, the statistics analysis by percentage, arithmetic mean, standard deviation and F-test.

The results found that: The needs of prisoners were concerned about educational management in Songkhla central jail by including and each aspect were at high level, identified by age, degree of education, period of punishment, and type of cases when considered by each aspects found that; free learning aspect, vocational learning aspect, formal learning aspect, and dhammasuksa aspect were at high level. The comparative result of prisoners were concerned about educational management identified by degree of education, period of punishment, and types of cases were not different and age was different as the statistic significance at the level of .001 The suggestions were concerned about the problems and the way to solve the problems in educational management in Songkhla central jail found the lack of syllabus management, lack of educational data, instruments for educations were not modern, lack of prisoners for studying dhammasuksa and not enough of time. The way to solve the problem found that to provide the variety of occupational sections for more and more to provide the instruments for education, to provide the scholars for training about rituals of each religion to prisoners in regularly, to provide the teachers who have experienced for teaching as strictly.

Keywords: Needs; Prisoners; Education in prisons

บทนำ

เรือนจำจังหวัดสงขลาเดิมเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ต่อมาผลจากการปฏิรูประบบราชการทำให้กรมราชทัณฑ์ต้องย้ายมาสังกัดกระทรวงยุติธรรม เรือนจำจังหวัดสงขลาเป็นเรือนจำ

ส่วนภูมิภาค โดยมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล และคำสั่งของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นสถานที่ควบคุมผู้ต้องขังที่ศาลมีคำสั่งตามคำร้องขอฝากขังของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจต่าง ๆ ในท้องที่ของจังหวัดสงขลา ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีที่อัยการมีคำสั่งฟ้องต่อศาลและผู้ต้องขังคดีเด็ดขาดที่ศาลมี คำพิพากษาว่ามีความผิดให้จำคุก โดยอยู่ในอำนาจศาลจังหวัดสงขลา ศาลแขวงจังหวัดสงขลา (เรือนจำจังหวัดสงขลา, 2548)

ปัจจุบันเรือนจำจังหวัดสงขลายังได้ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการและสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ได้แก่ การจัดเลี้ยงอาหารน้ำดื่ม การจัดหาที่หลับนอน สถานที่อาบน้ำ สถานที่สำหรับพักผ่อน จัดให้มีโรงเรียนสอนวิชาชีพสามัญตั้งแต่ไม่สามารถอ่านเขียนได้จนถึงมัธยมปลาย โดยได้รับการสนับสนุนกับจากสำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน และได้ดำเนินการสอนเกี่ยวกับทางด้านการฝึกวิชาชีพเบื้องต้นในหลักสูตรระยะสั้น เช่น ช่างตัดผม ช่างซ่อมรองเท้า ช่างทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ และช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นต้น โดยได้รับความร่วมมือจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคใต้ มีโรงงานฝึกวิชาชีพช่างจักรสาน ช่างไม้ ช่างโลหะ ฝึกวิชาชีพตัดเย็บบวณ และการเลี้ยงสุกร ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการฝึกฝนมานำออกไปใช้เพื่อเป็นอาชีพติดตัวต่อไปเมื่อพ้นโทษออกไปแล้ว ตลอดจนเพื่อไม่ให้บุคคลที่มีปัญหาแ่ครอบครัวและสังคมในโอกาสต่อไปการจัดการศึกษาแก่ผู้ต้องขัง ถือเป็นอีกภารกิจหนึ่งที่เรือนจำจังหวัดสงขลาจะต้องดำเนินการ เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในพัฒนาความรู้ ความคิด ค่านิยม ตลอดจนคุณธรรม และความประพฤติของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพ และทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเอง แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม ความสนใจและความถนัด สามารถพึ่งตนเองได้และเป็นการศึกษาตลอดชีวิต บุคคลกลุ่มหนึ่งที่สมควรให้การศึกษาคือ กลุ่มผู้ต้องขังในเรือนจำ เพราะส่วนมากเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ และพลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีโอกาสที่จะถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย ขาดความรู้ ความสามารถและทักษะที่จะนำไปพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวที่ดี หลังจากการพ้นโทษกลับไปอยู่ในสังคมได้ และคาดหวังว่าจะไม่ประพฤติดีก กรมราชทัณฑ์ได้มอบหมายให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน สถานกักขัง และสถานกักกัน ดำเนินการให้การศึกษาอบรมแก่ผู้กระทำผิดทั้งทางด้านวิชาสามัญ วิชาชีพและด้านศีลธรรม ตลอดจนจัดให้มีการฝึกอาชีพแขนงต่างๆ ด้วย เพื่อให้มีความรู้และมีวิชาชีพติดตัว สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้โดยสุจริตภายหลังพ้นโทษ (เรือนจำจังหวัดสงขลา, 2548)

ดังนั้น การศึกษาเรื่อง “ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา” จะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา เปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ตลอดจนได้ทราบข้อปัญหาเสนอแนะของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ประโยชน์ต่อการพิจารณาการ

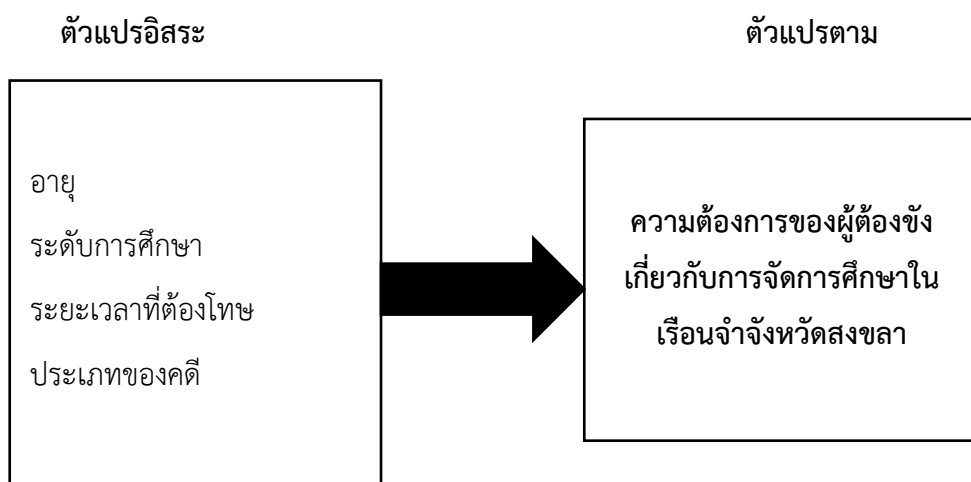

จัดระบบการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ต้องขัง และมีความเหมาะสมต่อไป ประกอบกับ ผู้วิจัยมีอาชีพรับราชการในสังกัดเรือนจำจังหวัดสงขลา ซึ่งต้องมีหน้าที่รับผิดชอบและใกล้ชิดกับผู้ต้องขัง โดยตรง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา” ซึ่งจะทำให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน และการฝึกวิชาชีพสำหรับเรือนจำ และทัณฑสถาน เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้มีศักยภาพก่อนกลับออกไปสู่สังคมอย่างปกติสุข อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการศึกษาวิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริหารงานราชทัณฑ์ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ต้องขัง ตลอดจนเจ้าหน้าที่ข้าราชการเรือนจำ ในการที่จะพัฒนาตน พัฒนาคน และพัฒนางาน เพื่อให้เกิดผลดีกับทางราชการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ของผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดีต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัย ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีการจับฉลาก ซึ่งกำหนดขนาดของ

กลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.5 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน (สงศรี ชมภูวงศ์, 2547)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิด ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษและประเภทของคดี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลาตามอัยยาศัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการปรับปรุงจากแบบสอบถามของผู้วิจัยคนอื่นๆ และศึกษาจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับทฤษฎีทางด้านการวางแผนจากตำรา เอกสารรายงานผลการวิจัย และข้อเขียนเกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา เพื่อทราบโครงสร้างและเนื้อหาต่างๆ ในการออกแบบ เครื่องมือที่จะใช้เก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

2. ศึกษางานวิจัยที่มีโครงสร้างและเนื้อหาสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบของเครื่องมือ วิธีสร้างเครื่องมือ และรายละเอียดของเครื่องมือ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบ สอบถาม

3. สร้างเครื่องมืออย่างละเอียดตามรูปแบบให้ครอบคลุมโครงสร้างและเนื้อหาความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านการศึกษาสายสามัญ
- ด้านการศึกษาสายอาชีพ
- ด้านธรรมศึกษา

- ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – objective Congruence : IOC) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) คำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t – test และ F – test (สงศรี ชมภูวงศ์, 2547)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา 1) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรอายุ มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นผู้ต้องขังที่มีอายุ 41 – 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีอายุ 30 – 40 ปี พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีอายุ 41 – 50 ปี พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านการศึกษาสายสามัญ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านธรรมศึกษา และด้านการศึกษาสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรระดับการศึกษา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านการศึกษาสายสามัญ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า, อนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรระยะเวลาที่ต้องโทษ มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ระยะเวลาที่ต้องโทษ 15 ปี ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษ อยู่ระหว่างพิจารณาคดี, 1–5 ปี และ 6 – 10 ปี พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษ 11 – 15 ปี พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านการศึกษาสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษ 15 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการศึกษาสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

รองลงมาคือ ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย และด้านการศึกษาสายสามัญ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรประเภทของคดี มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ต้องขังที่มีคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ พบว่า ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านธรรมศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาใน เรือนจำ จังหวัดสงขลา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการศึกษาสายสามัญ	3.54	0.70	มาก
ด้านการศึกษาสายอาชีพ	3.58	0.71	มาก
ด้านธรรมศึกษา	3.34	0.86	ปานกลาง
ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย	3.90	0.88	มาก
รวม	3.59	0.56	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ต้องขังมีความต้องการด้านการศึกษาตามอัธยาศัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ และความต้องการด้านธรรมศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรอายุ แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จำแนกตามอายุ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำด้านการศึกษาสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ F-test พบว่า ผู้ต้องขัง

ในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา

ความมองการของ ผู้ต้องขัง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P - Value
ด้านการศึกษาย สามัญ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.99	0.74	1.508	0.200
	ภายในกลุ่ม	286	141.95	0.49		
	รวม	290	144.94			
ด้านการศึกษาย อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.65	0.41	0.814	0.517
	ภายในกลุ่ม	286	144.94	0.50		
	รวม	290	146.59			
ด้านธรรมศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	3.96	0.99	1.319	0.263
	ภายในกลุ่ม	286	214.91	0.75		
	รวม	290	218.87			
ด้านการศึกษาตาม อัธยาศัย	ระหว่างกลุ่ม	4	6.78	1.69	1.322	0.267
	ภายในกลุ่ม	286	218.14	0.76		
	รวม	290	224.92			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.35	0.59	1.861	0.117
	ภายในกลุ่ม	286	90.64	0.31		
	รวม	290	93.00			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ F- test พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ F- test พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ จำแนกตามประเภทของคดี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำ ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาต้องโทษ และประเภทคดี แตกต่างกัน

1) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการศึกษาสายสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการศึกษาศาสนาอาชีพ ด้านธรรมศึกษา และด้านการศึกษาตามอัธยาศัยมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน

2) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4) ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีประเภทของคดีต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวแนวทางแก้ไขความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา พบว่า

ด้านการศึกษาศาสนาอาชีพ ได้แก่ ควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาสอน ควรลดการทำงาน เพื่อให้ได้มีเวลาในการศึกษามากขึ้น ควรจัดให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาทุกคน และควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้ต้องขังทุกคนในใจเรียนรู้ เพื่อจะได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป ด้านการศึกษาศาสนาอาชีพ ได้แก่ ควรจัดให้มีศาสนาอาชีพในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น ควรเพิ่มเครื่องมือ อุปกรณ์ในการเรียนให้มากขึ้น ควรให้การศึกษารูปแบบเน้นปฏิบัติจริง และควรแยกผู้ต้องขังให้เรียนหรือทำงานเกี่ยวกับช่างที่ถนัด ด้านธรรมศึกษา ได้แก่ ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับศาสนาให้ผู้ต้องขังฟังเป็นประจำ ควรจัดให้มีหนังสือธรรมะ การฝึกอบรมเพื่อบำบัดจิตใจแก่นักโทษ เช่น การนั่งสมาธิหรือปฏิบัติธรรม อยากให้มีโต๊ะอิหม่ามเข้ามาพูดคุยกับผู้ต้องขังศาสนาอิสลามบ้าง และควรจัดให้มีการเรียนการสอนทางด้านศาสนาอย่างจริงจัง ด้านการศึกษาตามอัธยาศัย ได้แก่ ควรจัดวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ และมาสอนอย่างจริงจัง ควรเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้มากกว่านี้ โดยไม่มีข้อจำกัด ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้ต้องขังก่อนเปิดการเรียนการสอน และอยากให้มิกิจกรรมหลายๆ อย่างเข้ามาเพื่อลดความเครียดของผู้ต้องขัง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการการศึกษาวิจัย ความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ของผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดีต่างกัน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสงขลา มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา มีความต้องการศึกษาเกี่ยวกับด้านต่างๆ เพื่อที่จะได้นำไปพัฒนาตนเองต่อไป เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วจึงมีความต้องการในด้านการศึกษาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2545) ได้ศึกษาวิจัย “ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อระเบียบกฎเกณฑ์ การฝึกอบรมและการฝึกอาชีพในเรือนจำ” พบว่า ผู้ต้องขัง มีทัศนคติต่อระเบียบกฎเกณฑ์การฝึกอบรม และการฝึกอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 72.7 เห็นว่าการฝึกอบรมและฝึกอาชีพในเรือนจำ จะได้ผลต่อผู้ต้องขังมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนไท มีสัตย์ (2542) ได้ศึกษาวิจัย “ความต้องการของผู้ต้องขังในการฝึกอบรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 74.25 การฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อเปลี่ยนอาชีพในอนาคต และจะได้นำไปใช้ได้พ้นโทษออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 70.20 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้สายอาชีพไปเปิดกิจการของตนเองจะเป็นประโยชน์มากเมื่อพ้นโทษออกไป และผู้ต้องขังที่มีประเภทของคดีต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 68.25 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้จากการฝึกอบรมอาชีพไปปฏิบัติจริงตามความรู้สายอาชีพที่ตนเองฝึกอบรมมา เพื่อจะได้สร้างงานของตนเอง เมื่อพ้นโทษออกไป

การเปรียบเทียบความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา ของผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดีต่างกัน

1. ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการศึกษาสายสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการศึกษาศายอาชีพ ด้านธรรมศึกษา และด้านการศึกษาตามอัธยาศัยมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าผู้ต้องขังที่มีอายุมากหรืออายุน้อย ก็มีความสนใจในการศึกษาในด้านการศึกษาศายอาชีพ ด้านธรรมศึกษา และด้านการศึกษาตามอัธยาศัยไม่ต่างกัน แต่ในด้านการศึกษาศายสามัญ สำหรับผู้ต้องขังที่มีอายุมาก ก็มีความสนใจในการศึกษาศายอาชีพ หรือด้าน

ธรรมศึกษามากกว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ (2528) ได้ทำการศึกษา “ความต้องการของผู้ต้องขังวัยหนุ่มจากทัณฑสถานวัยหนุ่ม 4 แห่ง คือ ทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ทัณฑสถานวัยหนุ่มมีนบุรี สถานแรกรับเรือนจำนครปฐม และทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง ในการฝึกอบรมวิชาชีพ” พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่ต้องโทษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 75.50 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้ต้องขังที่มีอายุน้อย เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 72.71 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์ เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป และผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 65.42 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์มาก เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันต่างก็ให้ความสำคัญในการศึกษาในด้านต่างๆ มีความสำคัญเท่ากันหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ (2528) ได้ทำการศึกษา “ความต้องการของผู้ต้องขังวัยหนุ่มจากทัณฑสถานวัยหนุ่ม 4 แห่ง คือ ทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ทัณฑสถานวัยหนุ่มมีนบุรี สถานแรกรับเรือนจำนครปฐม และทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง ในการฝึกอบรมวิชาชีพ” พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่ต้องโทษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 75.50 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้ต้องขังที่มีอายุน้อย เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 72.71 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์ เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป และผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 65.42 การฝึกวิชาชีพมีประโยชน์มาก เมื่อออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษที่แตกต่างกันต่างก็ให้ความสำคัญในการศึกษาในด้านต่างๆ ไม่ต่างกัน เพราะผู้ต้องขังเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อจะได้นำไปพัฒนาตนเองและเลือกที่จะศึกษาในสายที่ตนเองต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนไท มีสัตย์ (2542) “ความต้องการของผู้ต้องขังในการฝึกอบรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ต้องขังที่มี ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 74.25 การฝึกอบรม

วิชาชีพ เพื่อเปลี่ยนอาชีพในอนาคต และจะได้นำไปใช้ได้พ้นโทษออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 70.20 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้สายอาชีพไปเปิดกิจการของตนเองจะเป็นประโยชน์มากเมื่อพ้นโทษออกไป และผู้ต้องขังที่มีประเภทของคดีต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 68.25 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้จากการฝึกอบรมอาชีพไปปฏิบัติจริงตามความรู้สายอาชีพที่ตนเองฝึกอบรมมา เพื่อจะได้สร้างงานของตนเอง เมื่อพ้นโทษออกไป

4. ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีประเภทของคดีต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา ที่มีประเภทของคดีแตกต่างกันต่างก็ให้ความสำคัญในการศึกษาในด้านต่างๆ มีความสำคัญเท่ากันหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนไท มีสัตย์ (2542) “ความต้องการของผู้ต้องขังในการฝึกอบรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ต้องขังที่มี ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และประเภทของคดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 74.25 การฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อเปลี่ยนอาชีพในอนาคต และจะได้นำไปใช้ได้พ้นโทษออกไปแล้วจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 70.20 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้สายอาชีพไปเปิดกิจการของตนเองจะเป็นประโยชน์มากเมื่อพ้นโทษออกไป และผู้ต้องขังที่มีประเภทของคดีต่างกัน พบว่า ผู้ต้องขังจำนวนถึงร้อยละ 68.25 การฝึกอบรมวิชาชีพจะได้นำความรู้จากการฝึกอบรมอาชีพไปปฏิบัติจริงตามความรู้สายอาชีพที่ตนเองฝึกอบรมมา เพื่อจะได้สร้างงานของตนเอง เมื่อพ้นโทษออกไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ความต้องการด้านการศึกษายาสายสามัญ ในการดำเนินงานผู้รับผิดชอบต้องจัดทำแผนการศึกษาของแต่ละคนไว้อย่างชัดเจน จัดให้มีครูผู้สอนเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งอาจทำได้โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดการเรียนการสอนในเรือนจำให้มีสื่อและนวัตกรรมที่มีความทันสมัย เพื่อให้สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือหลักสูตรอื่นๆได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

1.2 ความต้องการด้านการศึกษายาสายอาชีพ ผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริม สนับสนุนหรือทำข้อตกลงความร่วมมือการศึกษาวินิจฉัยที่หลากหลาย จัดฝึกวิชาชีพที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันนำเข้าสู่แผนปฏิบัติการเรือนจำและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

1.3 ความต้องการด้านธรรมศึกษา ควรส่งเสริมให้มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางพระพุทธศาสนา และตามหลักศาสนาอื่นที่ผู้ต้องขังนับถืออย่างทั่วถึงทุกคนหรือจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งของ

โครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ความต้องการด้านการศึกษิตตามอัธยาศัย ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เช่น จัดให้มีห้องสมุดที่มีหนังสืออย่างเพียงพอเพื่อให้ผู้ต้องขังได้ทำการศึกษาค้นคว้า ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังได้หาความรู้ หรือการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ควรจัดการเรียนการสอนของเรือนจำให้มีคุณภาพเท่าเทียมกับสถานศึกษาอื่นๆ โดยจัดให้มีการใช้หนังสือเรียน แบบเรียน ข้อทดสอบ หรือหลักเกณฑ์เดียวกับสถานศึกษาอื่นๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับเดียวกัน และควรแต่งตั้งกรรมการจากภายนอกมาประเมินการจัดการศึกษาในเรือนจำด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยความต้องการด้านอื่นๆ ของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสงขลา

2.2 ควรศึกษาวิจัยความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดอื่นๆ ด้วย

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดสงขลา

เอกสารอ้างอิง

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์.(2528). ความต้องการของผู้ต้องขังวัยหนุ่มจากทัณฑสถานวัยหนุ่ม 4 แห่ง คือทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ทัณฑสถานวัยหนุ่มมีนบุรี สถานแรกรับเรือนจำนครปฐม และทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง ในการฝึกอบรมวิชาชีพ.รายงานการวิจัย.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์.(2545).ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อระเบียบกฎเกณฑ์ การฝึกอบรมและการฝึกอาชีพเรือนจำ.รายงานการวิจัย.

พูนไท มีสตัย. (2542).ความต้องการของผู้ต้องขังในการฝึกอบรมวิชาชีพเรือนจำพิเศษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (รัฐศาสตร์), กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เรือนจำจังหวัดสงขลา.(2548). แผนยุทธศาสตร์เรือนจำจังหวัดสงขลา 2548 – 2551.สงขลา:เรือนจำจังหวัดสงขลา.

สงศรี ชมภูวงศ์.(2547). การวิจัย.นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

